

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 16
ລະບຽບການກ່ຽວກັບໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່

ອີງຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ສະຫະພາບ ມຽນມາ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ເພື່ອການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຄົນ ຂ້າມແດນ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ");

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ສະຫະພາບ ມຽນມາ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ລັດພາຄີ");

ອີງຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ເພື່ອ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຄົນຂ້າມແດນ ຊຶ່ງໄດ້ລົງນາມຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 26 ພະຈິກ 1999 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ມີການດັດແກ້ເພີ່ມເຕີມໃນວັນທີ 29 ພະຈິກ 2001 ທີ່ນະຄອນຫຼວງຍາງກຸງ, ເຊິ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 29 ພະຈິກ 2001 ທີ່ນະຄອນຫຼວງຍາງກຸງ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 03 ພະຈິກ 2002 ທີ່ພະນົມເປນ ແລະ ສະຫະພາບ ມຽນມາ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 19 ກັນຍາ 2003 ທີ່ເມືອງຕາລີ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ສັນຍາ");

ອີງຕາມມາດຕາ 03 (ຂ) ແລະ (ບ) ຂອງສັນຍາ ຊຶ່ງມີຜູ້ຕໍ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ຕ້ອງກຳນົດລາຍລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ເວລາ ແລະ/ຫຼື ສະຖານທີ່ສະເພາະ ແລະ ໃຫ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສັນຍາ ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເທົ່າທຽມກັນ;

ອີງຕາມມາດຕາ 36 ຂອງສັນຍາທີ່ມີການດັດແກ້, ການລົງນາມ ແລະ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການຮັບຮອງ ແລະ ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສັນຍາ ອາດຈຳແນກອອກຈາກເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາ;

ອີງຕາມກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດໃນອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ 6 ປະເທດ ຄັ້ງທີ 9 ທີ່ມະນີລາ ໃນເດືອນ ມັງກອນ 2000, ກອງປະຊຸມການຂົນສົ່ງພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືໃນອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ຄັ້ງ 7 ທີ່ ໂຮຈິມິນ ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2002 ແລະ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດໃນອະນຸພາກພື້ນ ລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ 6 ປະເທດ ຄັ້ງທີ 11 ທີ່ ພະນົມເປນ ໃນເດືອນ ກັນຍາ 2002 ຊຶ່ງລັດຖະບານຂອງລັດພາຄີ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ແຜນງານການສ້າງສັນຍາ ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາຄັດຕິດສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ສຳເລັດໃນປີ 2005; ແລະ

ອີງຕາມມາດຕາ 17 (ຕາມທີ່ດັດແກ້) ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງການິດໃຫ້ມີເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ເພື່ອການິດລາຍລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ໄດ້ມີການຕົກລົງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 01: ການຍອມຮັບຮ່ວມກັນສໍາລັບໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ພາຍໃນປະເທດ.

ກ. ລັດພາຄີ ຈະຍອມຮັບຮ່ວມກັນສໍາລັບໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ພາຍໃນປະເທດ ທີ່ອອກໂດຍໜ່ວຍງານ ທີ່ມີອໍານາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງ ເວັ້ນແຕ່ໃບຂັບຂີ່ປະເພດຮຽນຂັບ, ປະເພດຊົ່ວຄາວ/ ສະເພາະຄາວ (Temporary/Provisional) ຫຼື ໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ທີ່ຖືກຟາກໂທດ (Probational driving licenses) ແລະ ອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນ.

ຂ. ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະໃນການຂົນສົ່ງຂ້າມແດນຈະຕ້ອງຖືໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍັງບໍ່ໝົດອາຍຸ ຊຶ່ງອອກໂດຍປະເທດຜູ້ສົ່ງ ຫຼື ລັດພາຄີປະເທດໃດປະເທດໜຶ່ງ.

ຄ. ໃນການເດີນທາງເຂົ້າປະເທດຜູ້ຮັບ, ໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຈະຕ້ອງມີອາຍຸເຫຼືອຢ່າງໜ້ອຍ 02 ເດືອນ.

ມາດຕາ 02: ໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່.

ກ. ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການກວດກາຂອງໜ່ວຍງານທີ່ມີອໍານາດ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຈະຕ້ອງຖືໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ທີ່ຍັງບໍ່ໝົດອາຍຸຂອງຕົນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງປະເທດຜູ້ຮັບ ແລະ ຖ້າຈໍາເປັນຈະຕ້ອງມີໜັງສືຮັບຮອງການແປໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຕາມມາດຕາ 03 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ຂ. ໃນໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຢ່າງໜ້ອຍຈະຕ້ອງມີຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຫົວຂໍ້ "ໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່".
2. ຊື່ ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງໜ່ວຍງານ/ປະເທດທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດ.
3. ລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ຖືໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່:
 - ຊື່
 - ວັນ/ເດືອນ/ປີທີ່ເກີດ
 - ທີ່ຢູ່
 - ຮູບຖ່າຍ
4. ການນໍາໃຊ້ໄດ້ຂອງໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່.

- ປະເພດພາຫະນະ
 - ວັນໝົດອາຍຸ/ໄລຍະເວລາທີ່ໃບຂັບຂີ່ໃຊ້ໄດ້ ແລະ ວັນເລີ່ມໃຊ້
5. ການຮັບຮອງວ່າເປັນຂອງແທ້.
- ໝາຍເລກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່
 - ກາປະທັບ/ລາຍເຊັນຂອງຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່
 - ວັນທີອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່

ມາດຕາ 03 : ການແປຄຳສັບຂອງໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່.

ກ. ການແປຄຳສັບຂອງໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ທີ່ຍັງບໍ່ໝົດອາຍຸຈະໃຊ້ພາສາອັງກິດ ຫຼື ຕົວເລກອາລະບິກ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຂອງປະເທດທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ ນັ້ນ.

ຂ. ລັດພາຄີ ຈະຍອມຮັບຮ່ວມກັນສຳລັບໜັງສືຮັບຮອງການແປຄຳສັບຂອງໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່.

ມາດຕາ 04 : ການສື່ສານ.

ກ. ລັດພາຄີ ຈະແຈ້ງໃຫ້ລັດພາຄີອື່ນໆຮັບຮູ້ເຖິງໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຂອງ ຕົນ ລວມ ເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ກ່ຽວກັບໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ດັ່ງກ່າວ.

ຂ. ໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດອອກໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຂອງລັດພາຄີ ຈະແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດ ອອກໃບ ອະນຸຍາດຂັບຂີ່ຂອງລັດພາຄີອື່ນໆຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຮູບແບບ ແລະ ການປ່ຽນແປງຮູບແບບຂອງໃບອະນຸ ຍາດຂັບຂີ່ພາຍໃນ ປະເທດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 05: ການດັດແກ້.

ລັດພາຄີໃດໜຶ່ງ ສາມາດສະເໜີໃຫ້ມີການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໄດ້ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະ ການຮ່ວມ, ການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກທຸກລັດພາຄີ.

ມາດຕາ 06: ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການຍອມຮັບ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ຍອມຮັບຈາກລັດຖະບານຂອງລັດ ພາຄີ. ມາດຕານີ້ແມ່ນຍັງໃຊ້ກັບກໍລະນີທີ່ມີການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນ (ຖ້າມີ).

ມາດຕາ 07: ຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ລັດພາຄີຢ່າງນ້ອຍ 2 ປະເທດ ໄດ້ໃຫ້ສັດ ຕະຍາບັນ ຫຼື ຍອມຮັບ ແລະ ຈະມີຜົນກັບສະເພາະປະເທດທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ມາດຕານີ້ແມ່ນ ຍັງໃຊ້ກັບກໍລະນີທີ່ມີ ການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນ (ຖ້າມີ).

ມາດຕາ 08: ການປັບປຸງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນ, ລັດພາຄີ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການປັບປຸງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເນື້ອໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ມາດຕາ 09: ຂໍ້ສະຫງວນ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຕັ້ງຂໍ້ສະຫງວນຕໍ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ມາດຕາ 10: ການຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ລັດພາຄີແຕ່ລະປະເທດ ອາດຈະຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຊົ່ວຄາວ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໂດຍ ທັນທີເມື່ອມີກໍລະນີສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພພາຍໃນປະເທດ. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງ ແຈ້ງຕໍ່ລັດພາຄີອື່ນຮັບ ຮູ້ໂດຍໄວທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດ ລົງທັນທີທີ່ເຫດການກັບສູ່ ສະພາວະປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 11: ການພົວພັນກັບສັນຍາ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນມາດຕະການໃນການດໍາເນີນການຕາມຫຼັກການທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການບົດເບືອນ ຫຼື ຂັດຕໍ່ຫຼັກການດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ເອກະ ສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ສັນຍາ ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາສັນຍາເປັນຫຼັກ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ເອກະ ສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ກັບເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍອື່ນ ຫຼື ອະນຸສັນຍາ ໃຫ້ຕິຄວາມໝາຍໂດຍອາໄສສັນຍາເປັນຫຼັກ.

ມາດຕາ 12: ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການຕິຄວາມໝາຍ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ ລະຫວ່າງ ລັດພາຄີ ນັບແຕ່ 2 ປະເທດ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຈະຖືກແກ້ໄຂໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາຢ່າງສັນຕິວິທີໃນຄະນະ ກໍາມະການຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 15: ການຍົກເລີກ.

ເມື່ອເອກະສານຊ້ອນທ້າຍມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ແລ້ວ, ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍບໍ່ສາມາດຖືກຍົກເລີກແຍກ ຕ່າງຫາກ ຈາກສັນຍາໄດ້.

ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ເອກະສານນີ້, ຜູ້ລົງນາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບມອບສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນການລົງ ນາມໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ລົງນາມທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ທັນວາ 2004 ໂດຍເປັນພາສາອັງກິດ ຊຶ່ງມີຕົ້ນສະບັບ ຈານວນ 06 ສະບັບ.

ລົງນາມ ໂດຍ:

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ

ພະນະທ່ານ Khy Tainglim

ລັດຖະມົນຕີອາວຸໂສ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ GMS

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ

ພະນະທ່ານ Liao Xiaojun

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງການເງິນ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ພະນະທ່ານ ສິມມາດ ພິນເສນາ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງຄົມມະນາຄົມ, ຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ລັດຖະບານແຫ່ງສະຫະພາບ ມຽນມາ

ພະນະທ່ານ Soe Tha

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ແຜນການແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ໄທ

ພະນະທ່ານ Nikonr Chamnong

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງຄົມມະນາຄົມ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ

ພະນະທ່ານ Tran Dinh Khien

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ